

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndt/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 2116011278
Dátum vydania rozhodnutia: 6. decembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2116011278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obžalovaného G. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. h/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2017 v Bratislave, o návrhu obžalovaného G. W. na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného G. W. vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15/T/55/2016 a Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5Nto/9/2017, sa týmto súdom **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava 13. júla 2016 podal na Okresný súd Trnava pod sp. zn. 3Pv 263/15/2207-36, obžalobu na obvineného G. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že : dňa 26. júna 2015 v čase približne o 11.45 hod. na križovatke ciest č. X/XX a č. N. medzi obcami T. a I., ako vodič osobného motorového vozidla zn. Ford Escort, EČ XXX-EI jazdiaci smerom po ceste č. N. od obce I. smerom na O. pri odbočovaní vľavo napriek dopravnej značke „Stoj, daj prednosť v jazde“, bez zastavenia vošiel do križovatky, kde nedal prednosť zľava prichádzajúcemu vozidlu zn. Peugeot 307, EČ V., ktoré ako vodič viedla T. H., čím porušil ustanovenie § 20 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, po čom prišlo k zrážke oboch vozidiel, následne bolo vozidlo zn. Ford Escort odhodené do protismernej časti vozovky, kde prišlo k zrážke s vozidlom zn. Škoda Octavia EČ O., prichádzajúcim zo smeru do obce T., ktoré ako vodič viedol L. T., pričom následkom uvedenej dopravnej nehody utrpel L. T. zlomeninu prednej hrany tela 5. krčného stavca, pomliaždenie ramena vľavo, vyklbenie kľúčno-lopatkového kĺbu 1 stupňa vľavo s dobou liečby a práceneschopnosti 6 týždňov a T. H. utrpela pomliaždenie hlavy v záhlavovej časti, pomliaždenie hrudníka a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečby a práceneschopnosti 7 dní.Okresný súd Trnava trestným rozkazom z 11. augusta 2016, sp. zn. 15T/55/2016, uznal obžalovaného G. W. za vinného zo žalovaného trestného činu a odsúdil ho podľa § 157 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov.Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.Podľa § 61

ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č. k. 0T/139/2015-50, z 21. júla 2015, právoplatným 21. júla 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému - spoločnosti J., a. s. so sídlom Q. XX, XXX XX X., IČO : XX XXX XXX škodu vo výške 667,37 eur. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému - U. so sídlom ul. XX. H. č. X a XX, XXX XX X. I, IČO : XX XXX XXX škodu vo výške 97,30 eur. Obžalovaný G. W. podaním doručeným okresnému súdu 24. augusta 2016 podal proti trestnému rozkazu odpor. Odpor podal aj prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava 16. augusta 2016. Obžalovaný G. W. na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava 1. augusta 2017 (č. l. 324) vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Trnava a všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave z dôvodu, že na týchto súdoch bol v minulosti veľa krát nespravodlivo odsúdený. Zároveň žiadal o odňatie a prikázanie veci inému súdu z dôležitých dôvodov, ktoré odôvodní v 10 dňovej lehote. Dňa 14. a 15. augusta 2017 obžalovaný W. doručil okresnému súdu identické podania označené ako „Vznesenie generálnej námietky“, ktorú odôvodnil negatívnymi skúsenosťami spojenými s jeho zaobchádzaním v rámci trestných konaní v trnavskom kraji, ktoré nepriznávajú jeho procesné práva, naposledy v extradičnom konaní na Krajskom súde v Trnave. Podľa názoru obžalovaného Krajský súd v Trnave je personálne prepojený a má vplyv na konania na súdoch krajských a okresných. Z týchto dôvodov žiadal vec odňať a prikázať do iného okresu a kraja. Samosudca Okresného súdu Trnava listom zo 17. augusta 2017 okrem iného oznámil obžalovanému, že o jeho námietke zaujatosti konať nebude, pretože je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31. Zároveň 31. augusta 2017 predložil vec na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (331). Najvyšší súd Slovenskej republiky 27. septembra 2017 vrátil spis ako nesprávne predložený z dôvodu absencie vyjadrenia všetkých sudcov Okresného súdu Trnava a všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol 23. novembra 2017 opätovne predložený spis Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Nto/9/2017 a spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/55/2016, na rozhodnutie o generálnej námietke vznesenej obžalovaným G. W. voči sudcom Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave a návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu. Všetci sudcovia Okresného súdu Trnava vo svojich písomných vyjadreniach (č. l. 338 - 339) a všetci sudcovia Krajského súdu v Trnave (č. l. 343 - 378) uviedli, že vo veci obžalovaného nie sú zaujatí. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najbližšie spoločne nadriadený súd preskúmal spisy vzťahujúce sa na prerokúvanú trestnú vec a zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie trestnej veci obžalovaného konajúcim súdom. Podľa existujúcej súdnej praxe námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Trestného poriadku. Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Zákon podmieňuje „delegáciu“ existenciou dôležitého dôvodu pre takýto postup. Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia podmienok § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Dôležité dôvody v konkrétnej trestnej veci majú zabezpečiť lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná, a to najmä spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote, náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a zásadu prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí. Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie treba zahrnúť najmä prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca, alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť, má bydlisko v obvode iného vzdialeného

súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania (hospodárnosť konania sa posudzuje len z hľadiska výdavkov štátu). Za dôležité dôvody v zmysle citovaného zákonnému ustanovenia treba podľa ustálenej súdnej praxe považovať aj zistenie takých skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania. Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce tento postup vo vzájomnej súvislosti. A pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi. Zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní. Podľa § 31 ods. 4 Trestného poriadku námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu. Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31. V tejto súvislosti najvyšší súd poznamenáva, že okresný súd konal správne, keď obžalovanému oznámil, že o vznesenej námietke konať nebude (č. l. 330). Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že zákon taxatívne vymenúva dôvody vzniku pochybností o nezaujatosti toho-ktorého orgánu a pre ktoré v prípade ich preukázania je taký orgán vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Medzi tieto nepatria obžalovaným uvádzané dôvody. Podľa ustálenej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle § 31 ods. 1 Trestného poriadku treba rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v cit. ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo týka sú najmä strany trestného konania. Z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Trestného poriadku možno pritom rozhodnúť len o vylúčení sudcu ako konkrétnej osoby, resp. o vylúčení sudcov ako konkrétnych osôb. Zákon v ustanovení § 31 ods. 1 Trestného poriadku spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy ak možno mať, čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť musí byť nielen poskytovaná, ale sa musí javiť, že je poskytovaná („justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Vzhľadom na uvedené, možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Čo sa týka návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, najvyšší súd nezistil žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý by mala byť trestná vec v zmysle podaného návrhu odňatá Okresnému súdu Trnava a Krajskému súdu v Trnave. Pokiaľ obžalovaný namietal všetkých sudcov Okresného súdu Trnava a všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave, v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky zaujatosti možno vznášať len proti tým sudcom, ktorí sa na pojednávaní a rozhodovaní skutočne podieľajú a nie proti neurčitým osobám. Aj napriek uvedenému možno konštatovať, že obžalovaný vo svojom návrhu ani voči jednému sudcovi okresného a krajského súdu neuviedol žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Navyše z písomných vyjadrení sudcov okresného a krajského súdu vyplýva, že tí obžalovaného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí. Námietka zaujatosti sudcov Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave nie je bližšie špecifikovaná vo vzťahu ku konkrétnym sudcom, má iba všeobecný charakter, preto nemôže sama o sebe odôvodňovať postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci inému vecne

príslušnému súdu splnené neboli. A preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.